

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 37 (933) | Субота, 21 вересня 1985 року | Ціна 2 коп.

3 ВИЗНАЧНОЮ ТРУДОВОЮ ПЕРЕМОГОЮ

КОЛЕКТИВАМ РОБІТНИКІВ, ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ І СЛУЖБОВЦІВ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОБ'ЄДНАНЬ ТОВАРИСТВА, ЦЕНТРАЛЬНОМУ ПРАВЛІННЮ УТОГ

Дорогі товариші!

Колегія Міністерства гаряче поздоровляє колективи учбово-виробничих підприємств і об'єднань, Центральне правління Українського товариства глухих з достроковим виконанням виробничого плану і соціалістичних зобов'язань одинадцяті п'ятирічки.

Досягнуті успіхи — це результат великої організаторської і політичної роботи партійних, профспілкових, комсомольських і первинних організацій УТОГ, великий внесок у справу виконання історичних рішень XXVI з'їзду КПРС.

Висловлюємо впевненість, що трудівники підприємств і об'єднань на основі

впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу, використовуючи внутрішні резерви, доб'ються дальшого збільшення виробництва товарів народного споживання, поліпшення їх якості, розширення асортименту та освоєння нових видів виробів, продовжать роботу по зниженню собівартості продукції — заощаджуватимуть матеріали, сировину та електроенергію — гідно зустрінуть XXVII з'їзд КПРС.

Бажаємо нових успіхів на благо нашої рідної Батьківщини!

Перший заступник міністра соціального забезпечення УРСР
Ю. Н. СИВОВОЛОВ

На їх обличчях — радість. Вона прийшла до швачко-мотористок Полтавського УВП-1 Ганни Миколаївни Гейки, Валентини Семенівни Симанович та Олександрі Олексіївни Ліфар разом з успіхом у зав'язаті і натхненній праці (на знімку зліва направо). На 120—130 процентів виконуючи змінні завдання, робітниця постійно досягають високої якості продукції.

Ударник комуністичної праці О. О. Ліфар працює в рахунок 1988 року. Вона — здібний бригадир, умілий наставник молоді. В. С. Симанович теж завершила п'ятирічку і на її трудовому календарі 1987 рік. Від передовиків не відстає Г. М. Гейка. Трудівниці прагнуть зустріти XXVII з'їзд КПРС новими успіхами.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

МНОЖАТЬСЯ СИЛИ В ЗМАГАННІ

Нещодавно в урочистій обстановці одинадцяті трудівникам Дніпродзержинського УВП було вручено знак «Ударник одинадцяті п'ятирічки». Серед нагороджених — стругальник Віталій Іванович Скляр, водій автомобіля Іван Іванович Камарда, токар Петро Федотович Глухий, автоматник швачкових автоматів Никола Миколайович Маслов, волоочильник дроту Іван Іванович Гапонюк, пакувальниця цияхів Таміла Михайлівна Велик, слюсар-інструментальник Лазар Веніамінович Черняк. Почесною Грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки відзначено працю автокранівника Якова Володимировича Перехреста.

Ці трудівники добилися вагомих успіхів у змаганні на честь XXVII з'їзду КПРС.

У працелюбному колективі

105 ударників комуністичної праці. Це люди, яких тут з гордістю називають — стахановці. Їх внесок у трудові досягнення УВП чи не найбільший. Один з таких — здобуто друге місце у республіканському соціалістичному змаганні на честь 40-річчя Великої Перемоги.

Якщо спробувати з'ясувати з чого ж починаються успіхи людей підприємства, то відповідь на це запитання не доводь шукати. Тут усі однакостанні на думці — з уваги до виробничників. Та, власне, це видно на прикладі багатьох кадрових робітників. Один із них, скажімо, слюсар І. П. Качалов. 40 років тому Іван Прокопович прийшов на УВП. Починав трудове життя учнем слюсара. А тепер має сам десятки учнів. Чимало з них взяли участь у вечорі-портреті, присвяченому ветеранові. Вечір відбувся в ро-

бітничому гуртожитку. Тепло приймали тут ветерана праці і його родину. Були квіти... Багато квітів. Були хвилюючі слова вдячності на адресу Івана Прокоповича.

Так святкували і 40-річний ювілей роботи на підприємстві І. П. Качалова. А після цього була інша його знаменна дата — 60-річчя від дня народження. І щеювілей ударника праці не залишилися непоміченим на підприємстві. Ветерана тепло привітали, вручили пам'ятний подарунок, квіти.

Колектив учбово-виробничого підприємства бере активну участь у соціалістичному змаганні «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних декад». Ним охоплені всі робітники та інженерно-технічні працівники. Кожен вважає для себе за велику честь і обов'язок зустріти

партійний форум з високими виробничими досягненнями.

— Для нас понад усе, — розповідає заступник директора УВП з виховної роботи Раїса Іванівна Хижинченко, — увага до людини праці. Особливо це стосується кадрівих трудівників, котрі — взірць для наслідування робітничій молоді. Ми виходимо з того, що основа нашої моралі — оцінювати гідність людини з урахуванням її трудовою внеску у примноження суспільного багатства. Наш колектив докладає усіх зусиль, щоб змагання на честь XXVII з'їзду КПРС з кожним днем набирало сил, було якомога результативнішим.

Г. ФЕДОРЕНКО,
м. Дніпродзержинськ,
Дніпропетровська область.

ЕФЕКТ РЕКОНСТРУКЦІЇ

Рівень механізації основного виробництва тепер на підприємстві становить 75,4 процента.

Оновлення устаткування не тільки підвищило продуктивність праці і якість продукції, а й значно поліпшило умови праці. Механізація та автоматизація виробництва на заводі протягом п'ятирічки дали понад два мільйони карбованців економічного ефекту.

Харківська область. Ізомський оптико-механічний завод, де працює компактна група глухих, — одне з найбільших підприємств Міністерства медичної промисловості — веде технічне переозброєння виробництва.

Введено в дію 62 поточкові лінії. Замінено понад 600 одиниць застарілого устаткування.

На заводі налагоджено технологію виготовлення оправ для окулярів методом лиття під тиском, що дало можливість виключити відходи дорогої сировини, освоєно масове виробництво біфокальних спечених лінз з сегментною зоною для близькості, контактних лінз і штучних кришталіків ока.

На знімках: вгорі — начальник технологічного бюро цеху Л. М. Дзядевич перевіряє настроюку верстата для свердління отворів в інтраокулярних лінзах. Леонтій Михайлович — автор багатьох винаходів та раціоналізаторських пропозицій. Тільки остання його новинка — заміна дорогого матеріалу більш доступним — дала економічний ефект 350 тисяч карбованців на рік; внизу — в заводському музеї. Передова свердловальниця підприємства, кавалер орденів Леніна і Трудового Червоного Прапора, делегат XXVI з'їзду КПРС Н. Т. Безкровна проводить екскурсію з учнями МПТУ № 24.

Фото Ю. Швецова.

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА ЦІНЮЮТЬ ПРАЦЮ ХЛІБОРОБА

Гідно зустрів 50-річчя стажованського руху механізатор колгоспу «1 Травня» Велико-Михайлівського району Одеської області Анатолій Іванович Тотомир. Працюючи на комбайні «Колос», він зібрав урожай зернових на площі 220 гектарів і серед десяти екіпажів зайняв одне з призових місць.

Про працю нечуючого хлібороба голова колгоспу Павло Петрович Ревенко відгукується ось як:

— Не кожному по плечу змагатися з А. І. Тотомиром. Більше б нам таких трудолюбивих і добросовісних людей — і тоді ми будь-яке завдання виконаємо вчасно.

Любов до землі, до праці механізатора в Анатолія Івановича з'явилася давно — з дитинства. З 14 років — він у полі. Працював причіплювачем, трактористом, а нині трудиться комбайнером. Трудівник добре знає сільськогосподарську техніку, постійно докладає про її задовільний технічний стан. Це й стало основою успішної роботи у жнива.

А. І. Тотомир дбає не тільки про результати своєї праці, а й уболіває за товаришів.

— У будь-яку хвилину, —

говорить секретар парткому колгоспу М. М. Войничков, — Анатолій Іванович готовий прийти на допомогу, усушити несправність механізму, бо добре розуміє, що робить одну спільну справу і не може бути байдужим до невдач колег.

Керівництво колгоспу високо цінує працю хлібороба. Портрет передовика записано на Дошку Пошани.

За високі успіхи в роботі Одеським облвідділом УТОГ та обкомом профспілки сільськогосподарства А. І. Тотомира нагороджено Почесною грамотою. Його фото поміщено в Книгу трудової слави членів УТОГ області та на Дошку Пошани міжрайвідділу.

Нині трудівник, змінивши свій «Колос» на «Херсоньць-7», готовий до збирання врожаю зернової кукурудзи. Його праця, як і жнива, і тепер така ж завзята і сумлінна — завершуватиме прагнення механізатора зробити вагомий внесок у виконання Продовольчої програми, гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС.

Є. СЕРГІЄНКО,
голова Родільнянського міжрайвідділу УТОГ,
Одеська область.

З ПЛАНАМИ НА МАЙБУТНЄ

Кожен день наближає нас до початку роботи XXVII з'їзду КПРС.

Характерною рисою у діяльності багатьох передовиків виробництва, колективів підприємств та об'єднань сьогодні є те, що вони уже швидко звертають свій погляд у майбутнє — прагнуть не тільки достроково завершити одинадцяті п'ятирічку, але й успішно стартувати у дванадцятій.

Після квітневого (1985 р.) пленуму ЦК КПРС партією взято курс на різке прискорення соціально-економічного розвитку країни. На виконання цього завдання великий вплив справляє науково-технічний прогрес. Тому важливого значення тепер на кожному підприємстві, в об'єднанні надається роботі по підвищенню технологічного рівня виробництва, впровадженню нових технологій, робототехніки — всього, що впливає на про-

дуктивність праці, ефективність економіки.

Широкого поширення серед трудових колективів країни набула ініціатива Вользького об'єднання по виробництву легкових автомобілів (АвтоВАЗ), схвалена ЦК КПРС. Вона знайшла підтримку й у трудівників Товариства. Нещодавно колективом Львівського швейного підприємства «Силует» обговорено й одноставно прийнято підвищені соціалістичні зобов'язання.

Робітники та службовці, інженерно-технічні працівники швейного підприємства успішно виконують планові завдання й соціалістичні зобов'язання завершального року й одинадцяті п'ятирічки. Завдання по обсягу виробництва, реалізації продукції, продуктивності праці та номенклатурі продукції, котру випускає підприємство, будуть виконані до 1 жовтня. Понад план буде

випущено товарів народного споживання на 2,7 мільйона карбованців.

Колектив «Силуета» дбає не тільки про успішне виконання планів й соціалістичних зобов'язань одинадцяті п'ятирічки, але вже зараз працює над розробкою більш напружених завдань на 1986—1990 роки.

Так, згідно з наміщенням, підприємством планується випустити й реалізувати понад план товарів народного споживання на 1,5 млн. крб., одержати понад млн прибутку на суму 130 тис. крб.

У наступній п'ятирічці колектив підприємства зобов'язався щорічно підвищувати продуктивність праці на 1 процент понад план, собівартість продукції — на 0,5 процента. Зеконормувати сировини та матеріалів на 12 тисяч карбованців, а на зеконормованих паливі та енергоресурсах відпрацювати п'ять днів.

На основі реалізації розробленої в колективі комплексної програми інтенсифікації виробництва й підвищення його технічного рівня тут заплановано збільшити випуск продукції внаслідок використання ширшого контролюючих цифр настановної п'ятирічки на 2 проценти, а продуктивність праці підвищити на 1 процент, освоївши 10 нових моделей чоловічих сорочок.

Щорічне зростання обсягу виробництва трудівники підприємства зобов'язались забезпечити без збільшення чисельності працюючих.

Намічено здійснити комплекс заходів по поліпшенню умов праці і побуту трудівників.

Вячі соціалістичні зобов'язання львів'ян — свідчення глибокого патріотичного виховання в колективі, що прагне гідно зустріти форум комуністів країни — XXVII з'їзд КПРС.

М. ДУРАВКІН,
зав. відділом виробничої роботи і зарплати республіканського комітету профспілки.

РІВНЯННЯ — НА КРАЩИХ

Колектив ДВО «Електромагніт» виконав план одинадцяті п'ятирічки до 50-річчя стахановського руху. У цих здобутках великий внесок і трудівників Ждановського фіналу, бо ставлення до роботи у них одне: постійно виконувати планові завдання й домагатися високої якості продукції, як передбачено соціалістичними зобов'язаннями. Про те, як вони виконуються, розповідає директор Ждановського фіналу ДВО «Електромагніт» О. М. Семініков.

Підсумки роботи нашого колективу добрі. Так, змагаючись під девізом «Доцільний надплановий процент продуктивності праці і відповідне зниження собівартості продукції», трудівники фіналу при зобов'язанні реалізувати понад план готової продукції на 22 тисячі карбованців, реалізували її на 34,8. Колектив брав також зобов'язання виробити понад план продукції за НЧП на 9,4 тисячі карбованців, а виробив на 24,9. Продуктивність праці на підприємстві підвищилася на 0,5, а собівартість продукції знизилася на 2,7 проценти.

Допомагають нам успішно працювати соціалістичні зобов'язання за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС.

Кожне зобов'язання — це

нова вершина, яку треба подолати.

На це зараз і спрямована робота всього нашого колективу. Саме він схвалив передз'їздівські зобов'язання, а це значить, що кожен відповідає за їх виконання. На підприємстві розгорнуто змагання за право рапортувати XXVII з'їзду партії про виконання 27-и ударних декад. Хід виконання зобов'язань перебуває під постійним контролем. Хочу сказати кілька слів про те, що зроблено в ході передз'їздівської вахти. За вісім місяців по плану НОП та передових методів впроваджено у виробництво 10 заходів, що дали економічний ефект 10,3 тисячі карбованців. Запроваджено на виробництві пристосування для фрезерування паза в сердечнику реле РПУ-2, з використанням магнітної пилки та пристосування для складання РП-21, що значно підвищило продуктивність праці.

Переможили соціалістичного змагання — це наша гордість. Є у нас багато трудівників, котрим можна доверити будь-яке завдання і знаєш, що воно буде виконане в строк з високою якістю. Не перебільшу, якщо скажу, що великим авторитетом і повагою користуються передовики передз'їздівського змагання — скла-

дальна дільниця, де начальником Лія Єгорівна Димова. При плані 217,5 тисячі реле РПУ-2 вона випускає 219,8 тисячі, а РП-21 при плані 120 тисяч — виготовляє 120,7 тисячі.

Добре працюють і дільниці, де майстрині Олександр Федорівна Ковальчук та Наталія Василівна Прокуряніна.

На складальній дільниці чотири бригади працюють за єдиним нарядом, де оплата праці ведеється за кінцевим результатом з урахуванням коефіцієнта трудової участі. При плані 1300 реле РПУ-2 бригади здають номіном 1500 штук.

Кращих результатів у змаганні серед бригад домоглася бригада паяльщиків. Вони брали зобов'язання зеконормити сировини й матеріалів на 800 карбованців, а зеконормили на 1,0 тисячу карбованців. Таких успіхів досягнуто за рахунок того, що кадрові робітниця З. Плясовиця, Т. Стрюченко, З. Коптева, Н. Головка діляться професійною майстерністю з молодими робітниками.

Широко використовується на підприємстві й суміщення професій. Сл. слюсар-ремонтник В. В. Науменко оволодів професією токаря-автоматника, шліфувальник В. В. Попов — професією фрезерувальника, свердловальникя Д. А. Дорохіна —

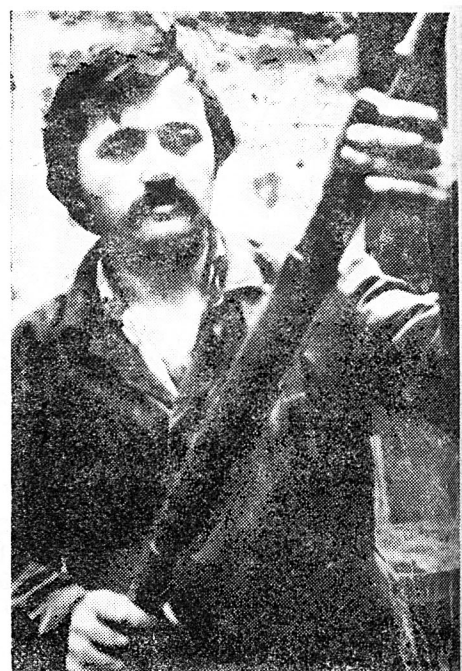
професією штамувальникя, а бригада слюсарів-електромонтажників реле РПУ-2 оволоділа професіями слюсарів-складальників реле РПУ-21.

Шанують і поважають у цьому колективі передовиків виробництва А. Буру, В. Мурайову, З. Плясовицю, В. Тетеруху, Р. Кір'якулову, Л. Макмак, В. Благодиренко, Г. Благодиренка, А. Трифонова, С. Меркулову, З. Коптеву.

Не меншою повагою користуються й ветерани підприємства — штамувальникя Федора Георгійовна Смирнова, різальник металу Георгій Васильович Смирнов, свердловальникя Діна Олександрівна Дорохіна, слюсарі - електромонтажники Катерина Іванівна Поліщак та Людмила Григорівна Гуреська, слюсар механо-складальних робіт Людмила Пиліпівна Григорєвська, котрі взяли зобов'язання виконувати планові завдання на 110—120 процентів, а виконують на 160—180 процентів.

Передовики виробництва роблять усе для успішного виконання не тільки особистих завдань, а й зобов'язань всього колективу. А за лідерами йде весь колектив — так багато значить особистий приклад. Це переконує, що взяті зобов'язання на честь XXVII з'їзду КПРС будуть виконані.

Т. ЄРМАКОВА,
м. Жданов.

Добрый фахівець, сумлінний трудівник, активіст громадського життя — так характеризують на Київському заводі «Продмаш» формувальника ручної форми Василя Євгеновича Неруша.

Йому присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

В. С. Неруша — активний пропагандист фізичної культури серед виробничників заводу.

Фото І. ЩЕРБАНОКА.

ПРОДОВЖУВАЧІ СТАХАНОВСЬКИХ ТРАДИЦІЙ

Яскравий приклад комуністичного ставлення до праці показують неучючі трудівники Ровенського УВП й держпідприємств м. Ровно — переможці соціалістичного змагання. Зустріваючи 50-річчя стахановського руху, 89 членів УТОГ міста виконали одинадцяті п'ятирічку.

Ровенським міськвідділом УТОГ нещодавно було організовано зліт передовиків підприємств, присвячений цій даті. З доповіддю на зльоті виступила голова міськвідділу П. Г. Харламова. Вона розповіла про значну роботу, яка проводиться на підприємствах серед неучючих по розгортанню соціалістичного змагання за комуністичне ставлення до праці, назвала імена кращих трудівників підприємств, ударників комуністичної праці, майстрів своєї справи.

Серед кращих — наставник Ровенського УВП В. П. Трокоз, В. Є. Зінкевич та їх учні — П. М. Діковичка, В. О. Моспанюк, ударники комуністичної праці швачки фабрики підпору й ремонту одягу Є. С. Штурма, І. М. Катоха, ветерани праці швачки швейної фабрики № 2 К. К. Степанюк, Д. П. Семенюк. Прикладом свідомого, творчого ставлення до праці показують також робітниця О. Р. Кукса, В. О. Яська, столярі-верстатники комбінату залізобетонних виробів й конструкцій М. В. Мельничук, В. У. Бартов, В. С. Калічук, швачки Ровенського льонокобінату О. А. Василівна, В. О. Терлецька.

З великою теплотою і пошаною говорили на зльоті майстри, начальники цехів, голови профкомів тих підприємств, де працюють неучючі, про своїх передовиків. Букети квітів, щіпі подарунки було вручено учасникам зльоту. Передовиків підприємств привітали піонері.

Зі словами подяки за до-

бросівісну працю і побажаннями працюючій ще краще виступив голова президії обліквідділу УТОГ М. І. Омельченко. Він відзначив ставлення до роботи, прагнення досягти найвищої продуктивності праці, підвищення рівня професійної майстерності — всі ці риси властиві неучючим передовикам. Рух за комуністичне ставлення до праці серед глухих трудівників підприємств міста увібрив в себе все краще, що нагромаджено в процесі змагання за попередні роки, став продовженням стахановських традицій.

На зльоті було прийнято звернення до всіх членів УТОГ області — працювати ефективніше, дати продукції більше, кращої якості з меншими затратами, щоб гідно зустріти XXVII з'їзд нашої партії.

Бібліотекою Ровенського будинку культури глухих на початок зльоту було організовано книжково-ілюстративну виставку під назвою «Слава праці». Бібліотекар Б. С. Демко провела бесіду і огляд літератури про стахановців і стахановський рух.

Членами редколегії Будинку культури було випущено спеціальний номер єдиний газети «50 років стахановського руху», де вміщено розповіді про неучючих передовиків підприємств, сьогоденних стахановців.

На закінчення зльоту всі учасники взяли участь у вечорі відпочинку. Вони переглянули фільм, знятий гуртківцями Будинку культури про кращих неучючих виробничників міста Ровно, одержали музичне вітання від учасників художньої самодіяльності, переглянули серію музфільмів, взяли участь в іграх, конкурсах та виступах.

А. РАДКОВСЬКИЙ,
м. Ровно.

Висока відзнака

Ударною працею відзначила 50-річчя стахановського руху столяр-складальник тарного цеху виробничого об'єднання Новокраматорського машинобудівний завод Зінаїда Миколаївна Поліщук.

Зінаїда Миколаївна працює старанно, сумлінно. У 1978 році їй було присвоєно почесне звання «Ударник комуністичної праці».

Справді по-комуністично му ставиться виробничниця до своїх обов'язків, трудиться високопродуктивно і якісно. За останні три роки удостоєна вона звання «Кращий за професією» не тільки у цеху, але й на заводі.

Сумлінність, старанність, активність у громадському житті З. Н. Поліщуку відзначено високою нагородою — орденом «Знак Пошани».

Ф. КАЛАФАТ,
Донецька область.

Ганна Васи́лівна Мала́рська та Марія Миха́йлівна Вітовська працюють швачками на Івано-Франківському УВП. Їх єдине прагнення — вносити якнайбільшу частку праці у здобутки колективу.

Ганна Васи́лівна (на знімку праворуч) змінні завдання виконує на 115—120 процентів. Вона ударник комуністичної праці, перший помічник бригадира. Марія Васи́лівна — майстер — золоті руки. Вона наставник молоді. Вагомими здобутками трудівниці прагнуть гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ТРИ ВІХИ ЖИТТЯ

Семен Павлович Кисельов якось сказав, що свою біографію він ділить на три періоди. Перший — коли у 1941 році в розпалі дітніх польових робіт він, 16-річний юнак, сів за кермо трактора, замінивши тракториста, котрий пішов на фронт, а на початку 1943-го передав машину дівчині і сам вступив до лав Радянської Армії.

Він воював на Волховському, Ленінградському і першому Українському фронтах. Був поранений і контужений, удостоєний багатьох нагород, найдорожчим з яких для себе вважає три медалі «За відвагу». На фронті вступив до комсомолу, потім став комуністом. Це другий період його біографії.

Після війни до 1956 року служив у армії до комсомольській і партійній роботах. 1957 року Хмельницький міський Компартії України направляє колишнього офіцера-політрафіка на роботу в обвідділі УТОГ, де з 1944-го по 1957-й роки змінилось п'ять голів закладу. З цього часу почався відлік третього періоду трудового і життєвого шляху Семена Павловича Кисельова.

Недлгим був початок. До обвідділу УТОГ входили Хмельницька і Тернопільська області. На Хмельниччині діяло невеличке УВП і чотири культзаклади, що розміщувались у малопристосованих приміщеннях. У Тернопільській області не було не тільки культзакладів Товариства, але й точного обліку глухих. У обвідділі УТОГ — три штатних працівники, в культзакладах — по одному-два. До всього цього, як сказав Семен Павлович, і я, голова, без дос-

віду роботи. Але за плечима була добра армійська школа. С. П. Кисельов вчився працювати самостійно і навчав інших. Як колишній армійський політрафік, він мав багатий досвід організаторської і виконувати роботи. Щодо навичок розмовної практики з глухими, то у 1953 році він пройшов курс навчання по підготовці перекладачів. Питання, пов'язані з виробничою діяльністю, пізнавав від директора Кам'янець-Подільського УВП Г. Г. Мигали, а в роботі міжрайвідділів і культзакладів орієнтувався на досвід вестерів УТОГ З. І. Клепарової та Є. Л. Телятницької.

Багато було труднощів. Але колишнього фронтовика вони не лякали. Поділення роботи обвідділу УТОГ він почав з розв'язання двох основних питань: кадри і матеріальна база.

Постійний неспокій, пошук нового, ділова прищипованість, високе почуття відповідальності і, звичайно, душевна простота допомагали Семену Павловичу забезпечувати успіх у вирішенні завдань, які стояли перед ним.

Тинли роки, обласний осередок Товариства зростає і розвивається, зміцнювалась його матеріальна база. Були збудовані Кам'янець-Подільське УВП і гуртожиток, Будинок культури у Хмельницькому, клуби у містах Шепетівка і Полонне, відкриті клуби у Тернополі і Дунаєвці, добіралося кадри працівників на УВП, в культзаклади і міжрайвідділі УТОГ.

Вміння працювати з людьми стало головним у розв'язанні кадрового питання.

Понад двадцять років пліч-о-пліч з Семеном Павловичем трудяться ветерани праці, інструктор обвідділу УТОГ І. В. Лабоскін, перекладач Хмельницького будинку культури УТОГ Л. А. Приймак, перекладач Шепетівського культзакладу Н. П. Немпрівська та інші.

С. П. Кисельов має свій почерк роботи. Дисциплінованості, діловитості і акуратності йому не познати. Як завжди, у спокійній обстановці розв'язує самостійно усі питання зі своєї компетенції і вимагає того ж від інших працівників. Не любить мстунів. Непримиренний до педагогів у роботі.

Оголошений Семеном Павловичем Кисельовим, ось уже 28 років Хмельницький обвідділ УТОГ рік у рік забезпечує успішне виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань.

За багаторічний і добросовісний труд в УТОГ беззмінний голова обвідділу народжений Почесними грамотами і грамотами Міністерства соціального забезпечення УРСР, ЦП УТОГ і Республіканського комітету професійки, Хмельницького міського партії.

Нещодавно голові Хмельницького обвідділу УТОГ Семену Павловичу Кисельову, учаснику війни, ветерану праці виповнилось 60 років. Всі працівники обвідділу, культзакладів УТОГ області бажають йому міцного здоров'я, великого людського щастя і дальших успіхів у своїй багатогранній діяльності.

Н. БЕЛЬДЯЄВА,
інструктор обвідділу УТОГ.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНИ

НАКАЗ ЮНИМ

довжувачами бойових і трудових традицій старших поколінь, свято виконувати заповіді великого Леніна.

Б. ЗЕЛІКМАН,
м. Чернівці.

Урочиста лінійка, присвячена Дню знань і Дню миру, відбулась в Чернівській спецшколі-інтернаті для слухих дітей.

Керівники і педагоги навчального закладу, представники громадськості, батьки закликали дітей добре вчитися, рости гідними про-

Живі яскраві квіти, радісні усмішки учнів, вчителів, батьків доповнювали урочистість, яка панувала на подвір'ї Київської школи-інтернату № 6 для нечууючих дітей. Днем Знань розпочато навчання, а другого вересня відбувся перший урок — Урок Миру.

На знімку: учень XII класу Костянтин Медяник з першокласницею Гріною Степаненко сповіщають дзвінком про початок першого уроку.

Фото І. ШЕРБАНЮКА.

ДЛЯ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

Виконуючи вимоги реформи школи, нещодавно Республіканський науково-методичний кабінет Міністерства освіти УРСР провів місячні курси підвищення кваліфікації вчителів української і російської мови і літератури спецшкіл для глухих і слаббачуючих дітей та вчителів шкіл робітничої молоді. На курси прибули з усіх областей республіки 110 вчителів, для навчання яких було створено всі необхідні умови, організовано культурно-масову програму їх перебування у Києві.

До читання лекцій і проведення семінарських і практичних занять було залучено відомих вчених-сурдопедагогів, досвідчених співробітників Міністерства освіти УРСР, кращих педагогів шкіл. Серед них — кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник сектора фонетики і акустики НДІ дефектології Академії наук СРСР Н. Ф. Селєзіна і проректор Київського державного педагогічного інституту імені Горького, кандидат історичних наук А. І. Слюсаренко, а також начальник Управління шкіл МО УРСР В. Г. Шевченко, начальник відділу

шкіл-інтернатів і спеціальних шкіл і дитячих будинків В. І. Назаренко та інші.

На курсах виступали розповіді про досягнення радянських вчених у справі реабілітації глухих та слаббачуючих дітей. Особливу увагу було звернуто на завдання, пов'язані з навчанням вимови, методикою роботи з глухими дітьми. Надано багато цінних настанов теоретичного та практичного характеру, рекомендацій, які потрібно впроваджувати у навчально-виховний процес.

На закінчення роботи курсів було проведено практичні конференції з обміну досвідом. З цікавими доповідями на актуальну тематику виступили вчителі Дніпропетровської, Одеської і Київської спецшкіл-інтернатів.

Робота, проведена на курсах, допоможе слухачам зосередити свої зусилля на поліпшенні якості навчально-виховного процесу, успішніше реалізовувати практичні заходи, спрямовані на виконання реформи школи.

В. ЛИТВИНОВА,
методист Міністерства освіти УРСР.

Сумлінний трудівник

Член УТОГ Микола Васильович Подкішев працює сантехником в Ялтінській

міській лікарні, що у Лівадії. За десять років роботи він не мав жодного пору-

шення трудової дисципліни, всі доручення виконує якісно і в строк, не цурається ніщої роботи, не пов'язаної безпосередньо зі службовими обов'язками.

Сумлінний трудівник, чудовий товариш — відгукується про Миколу Васильовича у колективі лікарні.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

У БРАТНІХ ТОВАРИСТВАХ

Змістовно і цікаво живуть нечууючі трудівники братньої Грузії. Вони не тільки високопродуктивно працюють, але й активні у громадському житті, продумано відпочивають.

На Тбіліському УВП, що спеціалізується на випуску товарів народного споживання, — світаозахисних окулярів, взуття, дитячих іграшок, жіночих прикрас старанно працюють складальницями Людмила Голобян (на знімку вгорі, ліворуч) та Наталія Арзуманова (на знімку праворуч). Ударниці комуністичної праці виконують норми виробітку на 120 процентів, постійно досягають високої якості виробів.

У 1984 році підприємством було реалізовано товарів на 35 тисяч 192 карбованці, виготовлено валової продукції на 37 тисяч 849 карбованців.

Завжди людно у Тбіліському будинку культури. Тут ле чимало гуртків художньої самодіяльності. Особливою популярністю користується танцювальний.

(На знімках внизу) аматори сцени виконують грузинський танець «Кінтаурі».

Фото П. МІНДЕЛЯ.

НАША ТЬОТА ПОЛЯ

Так називають її в гуртожитку Житомирського УВП. Стаж у П. І. Войтенко вахтером чималенький — 16 років. Та її самій вже на зиму повернуло — у жовтні цього року виповнюється шістьдесят вісім літ. І часто-густо доводиться на молодим звертатися до неї за порадою. Буває і мені трапляється таке, що не знаю чи правильно вирішила щось зробити. І тоді: «Тьотю Полю скажіть, чи правильно я щиню?». Як почую від неї: «Правильно, правильно, Катю!» — на душі світлішає. Якщо тьотя Поля схвалює — значить все гаразд.

Усі мешканці гуртожитку знають наперед, коли Поліна Ісааківна на чергуванні. А якщо вона чергує, — зна-

ють все буде добре: і по телефону допоможе поговорити, і новину якусь розповість, і слухну пораду дасть. Та й у мене — вихователи, спокійніше на душі, коли тьотя Поля на посту — буде в гуртожитку порядок. А як зважити на те, що Поліна Ісааківна прекрасна володіє мимікою, тоді стає зрозумілим, за що її так люблять і поважують нечууючі трудівники.

У переддень її 68-річчя — усім нам — вихователям, мешканцям гуртожитку хочеться побажати нашій тьоті Полі міцного здоров'я, великого щастя, ще багато-багато добрих справ і такої ж безмірної відданості людям.

К. БАШИНСЬКА,
вихователь гуртожитку.

НАПЕРЕДОДНІ ПЕРШОСТІ СРСР

Після закінчення першості УРСР, яку добре організували і провели працівники Тернопільської обласпорфедерації, 25 кращих футболістів збірлись у Житомирі на заключний етап підготовки збірної команди України до першості СРСР.

Уже з першого дня футболісти включились в напружені тренування. Вони проходили тричі на день. Вранці — зарядка, кросова та технічна підготовка, після обіду — відпрацьовування техніки володіння м'ячем, а ввечері — теоретичні заняття, індивідуальна підготовка, товариські ігри.

Для деякого таке навантаження було важкуватим. Це зрозуміло, бо на жаль, не скрізь проводиться цілісний процес. Але після дня активного відпочинку — а відпочивати в мальовничих околицях міста — це футболісти поступово втяглися в цей режим. Це підтвердили і контрольні ігри.

Двічі нечуючі спортсмени зустрілися з юнаками «Спартака», які на веселозній першості ЦР ДСТ «Спар-

так» поїли друге місце. Перша зустріч закінчилася нічиєю 2:2, наступна — нашою перемогою (І. Руденкий, І. Панчишин).

Потім було проведено дві зустрічі між першим і другим складом учасників збору. В першій грі переміг другий склад, а в повторній зустрічі реванш взяли футболісти основної команди. В даному разі важливим був, зрозуміло, не результат, а якість гри, оскільки в її ході відпрацьовувались різні тактичні ходи.

На заключному етапі було проведено дві товариські зустрічі з місцевими командами. Перша — з колективом м. Бердичева. Рахунок відкрили місцеві футболісти. Через декілька хвилин С. Лашин навчально-тренувальний процес внаслідок хорошого настрою С. Данила, щоб зрівняти рахунок. Однак через хвилину він ударом у дальній кут воріт робить рахунок нічиїм, а ще через мить, вдало пробивши головою, він вивів команду глухих вперед. Потім господарі вдало реалізували штрафний і команди пішли на перерву при рахунку 2:2.

У другій половині матчу було зроблено декілька замінь, зокрема вибились І. Руденкий, А. Загребелько, Г. Луценко. Завдяки їх зусиллям команда перемогла з рахунком 3:2.

Заключна гра була проведена з командою одного з Житомирських МПТУ. І знову нашим футболістам дозволено відігравати. Після цікавих і несподіваних перипетій поєдинку переможу крапку поставив А. Загребелько — 4:2 на користь нечуючих спортсменів.

Вдалий виступ у товариських матчах радує, але не на стільки, щоб заспокоїтись. Ми знаємо свої вади, будемо прагнути їх позбутись. Цьому сприятиме і оновлення складу команди. Після тривалого перерви до неї повернулись С. Данило (Львів), В. Бутченко (Донецьк). Закріпились новачки В. Мелешко (Київ), Г. Луценко (Запоріжжя), І. Руденкий (Дніпропетровськ) та І. Панчишин (Івано-Франківськ).

В. КУЛІБАБЕНКО,
ст. тренер збірної команди УТОГ з футболу.

Від усієї душі

У своїй повсякденній роботі працівники Краснолуцького будинку культури УТОГ надають великої уваги пропаганді трудового виховання серед членів нашого Товариства. З цією метою тут проводяться вечори вшанування передовиків виробництва та ветеранів праці.

Одні з таких було нещодавно присвячено вантажнику хлібориймального підприємства С. Г. Ільюшкіну. Голова профспілкового комітету В. М. Мар'янович розповів присутнім про трудову діяльність Степана Гурійовича, який пропрацював на підприємстві вантажником 24 роки. Він нагороджений медаллю «За доблесну працю» та іншими відзнаками.

Від усієї душі трудівника привітали колеги по роботі та друзі.

На закінчення вечора силами учасників художньої самодіяльності було дано концерт.

В. ДІАНОВА,
директор Краснолуцького будинку культури УТОГ, Ворошиловградська область.

Шанують і поважають члени УТОГ свого перекладача-дактилолога Олександру Григорівну Процик за добру вдачу, ширість, людяність.

Близько тридцяти років працює вона на Сумському УВП.

Олександри Григорівні вручено знак «Ударник одинадцятиріччя».

На знімку: О. Г. Процик (друга праворуч) у кімнаті відпочинку проводить бесіду з нечуючими трудівниками підприємства.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

З поетичного зошита ЖИЗНЬ ЛИСТА

*На жменеве онемеем,
Чубок — тільки серця
стук...
Бродит осень до аллея,
В листях дремає чуткий
звук.
Пробуджений сльозами
ветром,
Звук закружиться, шурша,
Лист влетить над цілим
світлом,
Красним, желтым мельтеша!
Он в волнене,
Он в зачуване,
В дивном бласке янтара.
Он медлитель как чайка,
Над просторами паря.
Жадно дышит,
Словно сердце
Прорвалось из немоты,
Чтоб на землю наглядеться
С обретенной высоты.
Он в восторге!
Он — в смятенье!
Он в расцвете золотом.
Он — в полете!
А паденье...
Это где-то там, потом...
Татьяна КОМЕНДАНТ,
м. Симферополь.*

ВІН БУВ круглий і плескатий, величиною з тарілку. Спокійно лежав на морському березі, вигрівався на сонечку, блаженно підставляючи всього себе пустинкам хвиллям. Відлакований морською водою, він блищав, мінючись фарбами, здавалося, що він фіолетовий, або ж голубий і оздоблений вишуканою торчохю яркорожево-зелених водоростей. Його відточена водою поверхня нагадувала дивний візерунок, який може створити тільки природа. Він мав своє обличчя і без слів розповідав уважному поглядю про щось таємничі і чарівні.

Я взяла камінь у руки — він не пручався. Навіть, здавалося, посміхався — довірливо і протодушно. І я вже не могла розлучитися з ним. Вирішила взяти його додому, нехай стоїть на почесному місці, наповнюючи кімнату запахами моря, нехай буде моїм талисманом.

Камінь був важкуватий, але ми з ним легко піднімалися кручею до самого шляху. Під нескотним сонцем він висох, став повістю білим, неначе постарів, перетворився на зморшкувату маску.

Вдома всі з цікавістю розглядали незвичайного гостя. Особливо наша кішка — подоняк висотного будинку. Вона обнюхувала всі його лапки, торкалася м'якою пахощі, запрошуючи до гри. Але він чомусь насупився і зазирнув...

КАМ'ЯНИЙ ГІСТЬ

Етюд

Кілька днів він пролежав на полиці біля дзеркала, по-геройському терпів нудне життя і не скаржився, що задихається без морського вітру, не казав, що йому так хочеться вмигтися рідною морською хвилею. Він записався і зовсім зачав. Я підставила його під струмінь води з крана. Він жадібно ковтав її усіма своїми порами, але ніяк не міг напиться досухом. На якийсь час він знову повеселішав і заблищав, але, звичайно, не зміг повернути собі тих неповторних фарб, що були

йому притаманні на морському березі. І я зрозуміла, що не жити йому без моря!

Коли настав вихідний, я вирушила з ним до води.

Ні, я не кинула його на березі, не шубовенула у воду з причаду. Ми з ним тихо і урочисто увійшли в море. Я занурила його у прозору зеленувату воду і він заблукотів як кука самодівит. Він радив як малюк, який побачив матір. І я раділа разом з ним, але мені шкода було випустити його з рук, знаючи, що більше не побачу.

Тримаючи його на протягнутих долонях, я ступила в воду по самісінькі плечі. Далі їти було нязко. Придивившись кризь прізмку води останній раз на свій чарівний камінь-талисман, я випустила його з рук...

Ні, він не пішов на дно, як камінь. Він похитався як медуза, а потім м'яко, не посіпаючи, пішов у прохолодну зелену глибину і вмигнівся на дно — відпочивати після всього пережитого.

Тепер я за нього спокійна. Нам є з ним про що згадувати.

Ірина ДУЦЕНКО,
м. Одеса.

У вокально-інструментального ансамблю Ждановського будинку культури новітній — цього року йому виповнилось 10 років. Активними учасниками, так би мовити, першопрохідниками і ветеранами його є Віктор Іванович Сторчак, Вячеслав Єгорович Козлов, Віктор Іванович Ястроб, Еда Іванівна Лопатенка, Тетяна Миколаївна Цюрюкало та Людмила Олександрівна Саєвська.

З цікавими концертними програмами, до яких увійшло багато пісень радянських композиторів, виступали аматори сцени перед членами УТОГ м. Тореза, Макіївки, Великої Новоселки, Докучаєвська, перед трудівниками сільськогосподарства Першотранневого, Володарського, Новоазовського та інших районів Донецької області.

Іскрізь приймають їх глядачі з радістю, висловлюють глибоку подяку у книзі відгуків за хоршої концерти.

На фото: активна учасниця художньої самодіяльності, ветеран ВІА Ждановського будинку культури Л. О. Саєвська.

Фото Л. ОЛЕКСАНДРОВА.

В. о. редактора А. ДВІРКОВИЙ

ПІЯЦТВУ — БІЙ ПРОТИ ЗЛА — ГРОМАДОЮ

Велику роботу проводять культзаклади Дніпропетровщини по втіленню в життя рішень партії і уряду щодо заходів по викоріненню пияцтва, алкоголізму та інших порушень трудової дисципліни, пропонують методи і шляхи боротьби з цим злом.

У травні цього року у Павлоградському будинку культури та інших культурних закладах пройшли обговорення Постанови ЦК КПРС, на яких виступали ветерани Товариства: І. І. Корховий — кращий апаратник об'єднання Павлоградського хімічного заводу імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, переможець соціалістичного змагання, М. Х. Гринь — пенсіонерка, Л. І. Солом'яний — кращий оператор колгоспу імені В. І. Леніна, ударник комуністичної праці та багато інших.

Так І. І. Корховий сказав, що Постанова своєчасна і вкрай необхідна. Він і його товариші підтримують і схвалюють її. Адже щоб досягти вагомих здобутків у щоденній праці та впевнено йти вперед, необхідно систематично вести рішучу боротьбу з пияцтвом, котре породжує ледарів і порушників трудової і виробничої дисципліни, руйнує сім'ї, завдає великих збитків народному господарству.

Тепер у Павлоградському будинку культури та інших культзакладах поновлено іаочну агітацію, члени товариства «Знання», юристи, лікарі читають лекції, проводять бесіди, а всіх любителів «зеленого змія» взято на облік, щоб проводити з ними індивідуальні заходи виховання. Тих, котрі намагаються уникати бесід і зустрічей, викликають на спів-

бесіди керівники підприємств, де вони працюють.

Усе роблять культурні заклади Дніпропетровщини для того, щоб зрозумів кожен, що життя людини дається один раз, і прожити його треба по-людськи.

Виховна робота, котре проводить культзаклади, дає певні результати і трудівники В. Н. Кисельов, Н. Т. Дорош, В. Д. Ключев, Г. І. Носач, В. В. Коваленко та інші, котрі зловжили спиртними напоями, порушували трудову дисципліну, мали прогали в спізнєнні, а також час від часу потрапляли до меддитерезніки, тепер зрозуміли свою неправильну поведінку, не порушують громадського порядку і трудову дисципліну.

І. ЗИНЧЕНКО,
Дніпропетровська область.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ

Страхування від нещасних випадків

Цей вид страхування гарантує одержання відповідної суми в разі повної або часткової втрати загальної працездатності внаслідок травми, випадкового гострого отруєння, захворювання на кращовий весняно-літній енцефаліт або поліомієліт, а також в інших випадках, обумовлених договором страхування.

Органи Держстрахування укладають договори страхування від нещасних випадків на строк від 1 до 5 років з про-

мадьянами віком від 16 років, але не старіше 75 років на момент закінчення дії договору.

Одноразовий внесок залежить від професії страхувальника і складає від 25 коп. до 1 крб. 20 коп. з кожних 100 крб. страхової суми на рік.

Страхувальнику, який укладає договір страхування строком від 3 до 5 років, надається знижка з встановленого платежу.